

vate såvel som offentlige rekvisitter, herunder også af forskningsrådene, der tillige vil tage serviceinstitutternes større eller mindre forskningsressourcer i betragtning i forbindelse med den almindelige forskningsplanlægning.

Der er således ikke tale om, at Teknologirådet overtager eller dublerer nogen del af de offentlige planlægnings- og styringsfunktioner i forhold til den videnskabelige forskning, som er forskningsrådenes og det nyoprettede Planlægningsråd for Forskningsopgave. Det er derimod hensigten, at Teknologirådet skal opretholde en nær og stadig kontakt med Planlægningsrådet og forskningsrådene, herunder også Atomenergikommissionen og ikke mindst det nye teknisk-videnskabelige forskningsråd, som (jfr. § 12) vil indgå som et led i den under Undervisningsministeriet etablerede forskningsrådsorganisation med opgaver af samme karakter som dem, den gældende — nylig reviderede — lovgivning pålægger de øvrige fem forskningsråd. Også denne kontakt vil medvirke til, at afgrænsningsproblemer mellem rådernes opgaver kan undgås.

Også med andre offentlige planlægnings- og styringsorganer, som arbejder på specialområder, må Rådet opretholde en nær kontakt. Det gælder således ikke mindst Byggeriets Udviklingsråd, der ved loven af 19. maj 1971 har fået pålagt at arbejde med byggeriets udviklings- og strukturproblemer og virke for, at der gennemføres teknisk, økonomisk og andet forsknings- og udviklingsarbejde samt norm-, typiserings-, prøvnings- og godkendelsesarbejde vedrørende byggeriet.

Ud over de i nr. 1-7 opregnede servicefunktioner nævnes under nr. 8 andre former for formidlingsopgaver. Af sådanne opgaver nævner betænkningen om „teknologisk service“ bl.a. deltagelse i samarbejds- og interessegrupper, intern uddannelse af medarbejdere samt kontakt- og public relationsopgaver, som er en formentlig noget forsømt, men meget væsentlig funktion, hvis man vil sikre den bedst mulige kontakt og vekselvirkning mellem videncentre og de brugere, som disse centres virksomhed tager sigte på. Herudover ønskes der under nr. 8 åbnet mulighed for, at nye former for formidlingsvirksomhed til stadighed kan tages op uden at gøre en revision af de i loven opregnede aktivitetsformer nødvendig, så længe det drejer sig om aktiviteter, der som nævnt i indledningen til § 4 går ud på at udvikle, indsamle og bearbejde teknisk og dermed sammenhørende virksomhedsøkonomisk og ledelsesmæssig viden og formidling heraf til praktisk anvendelse inden for erhvervslivet, den offentlige sektor eller samfundet iøvrigt.

Det understreges, at der ved den i § 4 fore-

tagne opregning af aktiviteter ikke på forhånd er taget stilling til, i hvilket omfang Teknologirådet i medfør af § 5 bør medvirke ved finansieringen af disse aktiviteter i de enkelte konkrete tilfælde. I mange tilfælde drejer det sig om serviceydelser, som bør betales af rekvisitterne, jfr. iøvrigt bemærkningerne til § 5.

#### Til § 5.

§ 5 indeholder de nye og ensartede bestemmelser for den statslige støtte til teknologisk service.

Der er tale om nye principper og metoder for prioritering af opgaver, der kan nyde støtte, og for beregning af de beløb, der kommer til udbetaling. For at opnå større effekt af de indsatte ressourcer foreslås det, at man forlader det for de teknologiske institutter hidtil anvendte princip, hvorefter det — inden for de årligt fastsatte bevillingsrammer — er en bogholderimæssig opgørelse af udgifternes størrelse, der er afgørende for størrelsen af de udbetalte tilskud. I stedet tænkes tilskudene fordelt på grundlag af Rådets værdisvurdering af de ydelser, som ansøgerne tilbyder enten i form af nærmere udformede arbejdsprogrammer, der aftales med Rådet (basistilskud), eller i form af projekter, som Rådet ønsker gennemført og er rede til helt eller delvis at betale for i form af projekttilskud. Endelig tænkes der fortsat åbnet adgang til at yde lån til faste anlæg og større udstyrsanskaffelser.

Basistilskud og lån repræsenterer tilsammen den statslige indsats for at opretholde og udvikle et viden- og formidlingsberedskab, der står til rådighed for erhvervslivet og samfundet iøvrigt med henblik på udførelsen af serviceopgaver på det teknologiske område. Disse to former for finansieringsbistand foreslås derfor forbeholdt den kreds af institutter m. v., som i henhold til § 5, stk. 3, opnår særlig godkendelse hertil på grundlag af en indstilling fra Rådet, der forinden foretager en nærmere gennemgang af det enkelte instituts forhold; det er tanken, at denne gennemgang skal gentages med nogle års mellemrum, og godkendelsen ydes derfor for højst 5 år ad gangen (jfr. bemærkningerne til stk. 3).

Hensigten med at yde *basistilskud* må i hvert enkelt tilfælde være et samfundsmæssigt ønske om, at der på det pågældende område skal være et som institut etableret videncenter med en almennyttig målsætning, som på grundlag af medarbejdernes viden og øvrige kvalifikationer og med fornødent udstyr påtager sig at indsamle, analysere, efterprøve, bearbejde og videregive tilgængelige forskningsresultater og anden organiseret viden, og som på relevante områder tillige er i stand til ved selvstæn-